

,
Allereerst: dank aan iedereen die toch maar weer zo'n boekwerk weet te presenteren; een heidens karwei als je het ons vraagt. Complimenten dus — ook al hebben wij ons regelmatig afgevraagd of het stoplichtenschema niet inmiddels een eigen afdeling heeft gekregen.

Maar nu kun je een hele nota volschrijven met stoplichten, tabellen en dat is ook wel nodig om een beeld te krijgen maar wij willen het hebben over mensen. Over wat mensen merken als ze op dinsdag de post openen of op vrijdag naar de voedselbank moeten of als ze met de handen in het haar zitten omdat er maar geen echt contact lijkt te komen met onze gemeente. Wij kiezen voor dat laatste.

Kort gezegd laat de perspectiefnota op papier vooruitgang zien, maar onder de oppervlakte zien we toch wel zorgwekkende signalen:

- Hulp aan mensen met schulden staat onder druk;
- Budgetten voor statushouders, laaggeletterden en mantelzorgers zijn onzeker;
- Beleid ligt op de plank, maar er zijn geen mensen om het uit te voeren.

We missen ook een **duidelijk plan voor het zwembad in Vollenhove** — en dat zwembad is heus geen bijzaak, maar voor veel inwoners een plek van ontmoeting, gezondheid en beweging. En dan het **museum**. Daar blijft veel onduidelijk.

Het voelt alsof sommige partijen alvast in verkiezingsstand staan, zodat ze het straks als politieke joker kunnen inzetten. “Steenwijkerland: cultuur met een prijskaartje”.

Voorzitter, er valt veel te zeggen over de inhoud maar wij willen het beperken en kiezen daarom uit twee onderwerpen die wij belangrijk vinden om te benoemen

Wonen: van cijfers naar thuisgevoel

De nota noemt dat tenminste 30% van de nieuwbouwwoningen sociaal moet zijn. Maar 30% is inclusief koop, zo lezen wij het althans en dat terwijl mensen geen “sociaal percentage” zoeken. Ze zoeken **een sleutel**

Misschien is het een overweging waard om een nuchtere oplossing te vinden voor jongeren, alleenstaanden en ouderen die nú zoeken en nergens terecht kunnen. Huren wordt steeds moeilijker — en juist dáár zit de knel. Verhoog het aantal sociale huurwoningen.

We willen ook graag nog iets zeggen over het woonwagengebeleid want dat is wachten op bestaansrecht

Het woonwagenbeleid? Dat komt er misschien eind 2025, misschien later. Ondertussen leeft een groep mensen in onzekerheid, terwijl ze formeel recht hebben op huisvesting in hun eigen cultuur.

Gelijke behandeling betekent: ook deze inwoners moeten weten waar ze aan toe zijn. Uitstel is in de praktijk **toch weer een vorm van uitsterfbeleid** — en dat mag niet.

Burgerparticipatie:

Veur Elkaar gaat prat op échte burgerparticipatie. En dat begint bij het erkennen van de kracht van onze dorpen en buurten. Dorpsbelangen doen goed werk, dat waarderen we.

Maar de **individuele inwoner**, die géén bestuur of vergadertafel achter zich heeft, wordt nog te vaak vergeten. In deze nota zien we vooral technische participatie bij projecten en dat hoort erbij. Wij krijgen toch regelmatig signalen van inwoners die zeggen: “Ik krijg niemand te pakken bij de gemeente.” Voorzitter, wij willen dat die mensen zich gehoord voelen — ook als ze geen beleidsbijlage meebrengen.

Onze keuze: een instemming met een scherpe rand

Wij van Veur Elkaar stemmen voor. Niet omdat we overal blij mee zijn, maar omdat níét instemmen oneerlijk zou zijn tegenover de mensen die zich elke dag inzetten voor hun buurt, hun werk of hun medemens. Maar we doen dat met een dikke **"ja, maar..."**:

- Ja, maar **geef mensen eerst bestaanszekerheid** voordat je van ze verwacht dat ze “meedoen”.
- Ja, maar **laat zien dat brede welvaart begint bij menselijke keuzes**, niet bij saldoverbeterende maatregelen.

Tot slot, voorzitter:

"Van beleid naar buurman — dáár moet het effect te merken zijn."

En als de keuze straks ligt tussen **bezuinigen op hulp of op stoeptegels**, dan weet u waar u ons vindt.